

Skatter om for tidt, det er noget, man skal være meget varsom med.

Naar det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde, at der ikke var noget revolutionært i dette Lovforslag, at det ikke er noget, der vil forandre saa forfærdelig meget — og det forekommer mig, at hele hans Tale gik ud paa at vise, at der ikke skulde ske Forskydninger hverken til den ene eller til den anden Side —, saa maa jeg sige, at jeg forstaaer egentlig ikke, hvorfor man saa har været saa ivrig for at faa dette nye Skattegrundlag, medmindre det skulde være, som det ærede Medlem Hr. Pinholt ogsaa sagde i Slutningen af sin Tale, fordi det skulde være et Skridt fremad mod et bedre Maal. Ja, mon det nu vil være et Skridt fremad mod et bedre Maal? Jeg ved ikke, hvordan det egentlig skal forstaaes, uden for saa vidt det skal betyde, at man skulde komme nærmere hen imod det Maal at faa al Skatten lagt over paa Jorden. I hvert Tilfælde er dette Lovforslag et Skridt i den Retning, idet man gaar bort fra en ensartet Beskatning af Jord og Bygninger og nu faar en forskellig Promille i Disfavør af Jorden. Men nu er vi altsaa naaet til det Resultat.

Nu vil Lovforslaget jo snart blive vedtaget her ved tredie Behandling, og det ærede Medlem Hr. Pinholt har udtalt, at der kun er en enkelt Bestemmelse, som Venstre ikke kan være med til, men vil søge ændret i Landstinget. Og som Følge af det gode Forhold, som bestaar mellem de tre Partier denne Sag angaaende, vil man nok kunne komme overens om den — det gælder jo kun en enkelt Paragraf eller et enkelt Stykke i denne Paragraf, og bliver der Enighed derom, bliver Forslaget jo til Lov, idet de 3 Partier i Landstinget jo da vil kunne stemme for Forslaget.

Denne Lov har været forberedt i mange Aar, og vi fra vor Side var klar over den Udvikling, vi gik i Møde, da vi fik Grundskyldsloven af 7. August 1922. Vi var Modstandere af den Lov, fordi vi var bange for det, der vilde følge efter. Nu ser vi Resultatet. Vi udtalte den Gang, at naar man fik begyndt med Grundskylden til Staten, vilde den kommunale Grundskyld følge efter, og det er det, vi nu er naaet til. Vi saa rigtigt den Gang: der er Udvikling i det.

Nu siger man fra Venstres Side, at nu vil man heller ikke gaa længere ad den Vej; det er blevet sagt før. Hvis jeg har misforstaaet det, beder jeg undskyldte, men jeg har forstaaet det saaledes, at man siger:

Nu vil vi ikke have lagt mere Skat over paa Jorden, nu siger vi stop. Men jeg spørger, hvorfor vil man række Haand til noget, som man ved snart vil svulme op til meget mere, til meget større Udgifter for alle Jordejere? Som ogsaa det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde: naar man begynder paa noget nyt, kan man ikke standse, idet man har gjort det første Skridt, saa maa det nødvendigvis efterfølges af noget mere, og saaledes naar man i dette Tilfælde til det Resultat, der ønskes fra de Menneskers Side, som er Tilhængere af Grundskyldsprincippet. For hver Gang Kravet rejses, vil det blive større og større, og man kan ikke staa imod; man maa give efter, og saa naar man til noget, som man maaske slet ikke oprindeligt havde tænkt sig.

Vi har advaret den ene Gang efter den anden; det gjorde vi allerede, da Loven af 7. August 1922 var for, og jeg er ganske overbevist om, at det Tidspunkt vil komme, da man vil indrømme, at det, vi sagde, var rigtigt, og da man maaske vil tænke, at det havde været lidt klogere, om man havde holdt igen noget længere. Thi der er ingen Tvivl om, at Socialdemokraterne og de Radikale vilde være gaaet langt videre allerede paa det nuværende Tidspunkt. Det viste Lovforslaget, som det blev fremsat i Fjor. Men naar man først har faaet Princippet indført, skal man ogsaa nok vide at fortsætte. Man ved, at naar først dette nye er indført, og man er slaaet om paa en anden Bø, er det saa forfærdelig let at forhøje Promillen, det kræves der ikke megen Anstrengelse til: Princippet er anerkendt, det behøver vi ikke at tale om mere, nu gælder det kun om at forandre de forskellige Promiller, og det er noget, der kan ske i en Haandevending. Man mindes uvilkkaarligt den lille beskedne Indkomst- og Formueskat, vi fik i 1903, og naar man læser Forhandlingerne fra den Gang, ser man noget af det samme: der blev der lagt en Grund til noget, som saa forfærdelig let kunde udvikles. Det har vist sig, at den Spire, der den Gang blev lagt, har været ualmindelig villig til at gro; der har været god Jordbund for den, fordi man har haft Brug for Pengene, og derfor er den vokset saa stærkt gennem Aarene, at den paa et Tidspunkt var oppe paa 340 Mill. Kr. Saadan vil det ogsaa let kunne gaa med det her. Jeg vil haabe, at det ikke skal ske, men det kan jo ikke nytte meget.

Den Modstand, vi har øvet, har ikke frugtet paa Partiet Venstre; de har ment, at det var rettest at søge til venstre for dem, saadan at de paa den Maade kunde faa